



*МОЯТА ПЛАНИНА БЕЛАСИЦА –
НАЙ-НОВИЯТ ПРИРОДЕН ПАРК*



ДИРЕКЦИЯ НА ПРИРОДЕН ПАРК „БЕЛАСИЦА“



МИЛИ ДЕЦА, СЪПИ ПРИЯТЕЛИ,

Имаме удоволствието да ви представим детската книжка, която направихме по случай една година от обявяването на Природен парк „Беласица“.

В книжката сме включили творби на наградените участници в конкурса „Моята планина Беласица – най-новият Природен парк в България“, който проведохме по случай празника.

Природен парк „Беласица“ е най-новият парк в България и единственият на територията на Благоевградска област. Той е обявен на 28.12.2007 г. за да запази вековните гори от бук и кестен, както и редките растения и животни, намиращи се в планина Беласица.

Надяваме се, че с тази книжка ще повишим интереса на учениците към опазването на природата и природозащитните дейности. Съгласни сме с Вас, че планина Беласица, нашата родна планина е земен рай. Тя е прелестна, горда, величествена, тя е част от нашия живот. Ние всички сме нейни деца и трябва да я пазим, за да се грижи и тя за нас. Паркът ни е една от най-красивите забележителности в България, което може да ни радва и да ни прави горди, че го притежаваме

Благодарим на всички, които участваха в конкурса. С вашата помощ успяхме да направим тази хубава книжка.

От екипа на Дирекция Природен парк „Беласица“

ГОРСКА СРЕЩА

Диана Пецева – IV клас
ОУ „Св. Паисий Хилендарски“
с. Габрене
III място

По пътечка дълга
там сред горската дъбрава
Ежко Ежко се загава.
Тича, търси си другарче
за игра тук в близката гора.

Изведнъж от въгла изкочи Зайо.

- Кой си ти? – попита той.
- Аз съм Ежко Ежко. Имам си
бодички
твички и остри, плашат всички –
каза таралежчето, като покласти
глава.

Тихо се разхождат
много съп добричък.

- О, как се радват, че се запознахте,
приятели от Беласица.

- Не се страхуват
аз от твоите бодички.
Ще си играем всички.

Беличка Рушина, с. Беласица
ОУ „Христо Ботев“, 2 клас, I място





Зоя Шивачева, гр. Петрич

„ПАРК БЕЛАСИЦА”

Калинка Манова, VIII клас, IV ОУ „Христо Смирненски”, гр. Петрич
I място

Беласица планина – малка, но не толкова малко величествена! Красива и въздействаща, сгушила в себе си моя роден град Петрич. Извисява се като „майка – закрилница” едновременно за града и за всички животни, намерили убежище в нея.

Но умеем ли да „общуваме” ние с нашата планина и обитателите ѝ? Как с общи усилия да ценим, ползваме и съхраним горското ни богатство, за да го предадем на поколенията? Как да намалим човешкото вмешателство? Заради този проблем Беласица беше обявена за природен парк, в който да се съхранят флората и фауната. Дори една малка разходка в нашата Беласица предизвиква трепетите на сърцето. Всяка нейна гънка носи своето очарование – огромните стволоче и клона на вековните кестенови дървета, корените, сграбчили в желязна прегръдка земята и зелените, трепкащи като дивна мелодия листа. Всичко това синхронизирано те пренася в един свят на загадки и възшебства.

Върнала се назад във времето, напоена с кърви, Беласица разказва за смели българи и зли византийци. Свидетелка на дубоя край село Ключ, тя носи в себе си писъци и ужас, породени от жестокостта на Василий Българоубиеца, ослепил Самуиловата армия.

Безкраен е списъкът на богатите на парк „Беласица” – ароматът на цветята и смола, смесен с този на земята; трептящият от чистота въздух; бликащите ручей и шумът на жуженето от насекомите. Човек открива за себе си различни природни детайли, които задоволяват потребността му за красота. Някои ще се зарадват на малкото цвете, израснало като по чудо на скалата. Други ще са пленени от величието на самата непристъпна скала или от очарованието на водата на планинския поток, който след миг е някъде далеч – чувството е задоволяващо.

Неправилно е обаче да приемаме цялата тази богатост за даденост, която не може да изчезне. Отсеченото дърво или убитото животно не се заменят автоматично с нови. Необходимо е да осъзнаваме значението на планините като мощен стабилизатор за биологичното състояние на планетата. Природата винаги е била справедлива, но и сурова към своите чеда и ние, хората, единствените нейни избраници, надарени с разум, сме длъжни да обмисляме всяка наша стъпка на вмешателство в непостижимата ѝ хармония.

В нашата родина има много природни паркове: „Врачански Балкан”, „Персина”, „Витоша”, „Златни пясъци”, „Сините камъни”, „Странджа”. Сред тях по достойнство се нарежда и нашият природен парк „Беласица”!



ПРИРОДЕН ПАРК „БЕЛАСИЦА“

Герана Ичева – VIII клас, СОУ „В. Левски“, с. Коларово
II място

Да опазим ли парка си чист? Да! А, защо ли? Има ли някаква полза?

Нима искаме да няма късче свежест? Искामе ли да няма красиви природни паркове и да сме най-бедния народ?

А чистотата? Красотата? Къде са? Може би не ги оценяваме от забързаното си ежедневие!

Природният ни парк е точно това, от което се нуждаем и което търсим: чистота, свежест, отгих...всеки дори и в мечтите си иска да си отгъхне.

Мирисът на цветята, които дават пращеца на пчеличките, тропота на коне с разветви гъби, препускащи по зелените долини, красивото пеене на пъстрите птички...Каква порелаксираща обстановка? Бистрата вода, която тече там, дава сили дори и на най-изморения, засища и най-жадня.

Нагписите: „Не късайте цветята!“, „Не газете тревата!“, „Не ловувайте!“, „Не изсичайте дърветата!“, на са написани напразно.

Цветята са тези, които ни изпълват душата с красота.

Тревите правят земната повърхност по-забележителна и открояваща се.

Животните ни радват с безгрижните си игри, а дърветата пречистват въздуха, който дишаме.

Ако искаме всичко това да се запази чисто и непокътнато, трябва да го опазим такава.

Как? Като се погрижим за изчезналите и изчезващи животни и цветя. Трябва да опазим чистотата на парка като не изхвърляме отпадъците на земята, а в обозначените за това места.

Паркът ни е само една от най-красивите забележителности в България, което може да ни радва и да ни прави горди, че го притежаваме.

Диана Решева, с. Габрене
ОУ св. „Пантелей Хилендарски“, 4 клас, II място



Кристина Нунева, гр. Петрич,
IV ОУ „Христо Смирненски“, 8 клас, I място

МОЯТА ПЛАНИНА БЕЛАСИЦА – НАЙ-НОВИЯТ ПРИРОДЕН ПАРК В БЪЛГАРИЯ

Розалина Попкочева – VII клас, СОУ „Васил Левски“, с. Коларово
I място

В живота на всеки човек има скъпи образи и картини. Скъпи за мен са семейството, приятелите, рогния край.

Къде е възможно истинско щастие, къде се чувствам истински щастлива? Отговорът – сред природата, сред тихия планински мир, където има толкова тайнствени и обикновени неща. Далече, далече, навътре из дебрите на нашата красива и величествена планина – Беласица. Тя извиства величествената си сила и ни зове с тишината, волния полет на птиците, девствените кътчета, пазещи древните тайни и болки. Тук всеки се чувства окрилен, тук самотата не е болезнено чувство, а благодат, сякаш времето е спряло.

Любов и преклонение към този земен рай, създаден от невидимите ръце на природата, изпълват душата ни. Сякаш Бог е слязъл и е изваял този приказан релеф, тези величествени върхове, сипеи и урви.

А дърветата? Срецаш по пътя си ту вековни буки и ели, ту малки полянки, окичени с гъхави билки и треви.

Кристалните извори и поточета разказват сякаш за минали събития от живота на дедите ни, за робските съзци, за свободолюбивите, борбени хайдутни.

Странникът, попаднал за първи път сред тази природа, спира, замаява гъх и гледа с умиление хоризонта и така...го безкрая.

ПЛАНИНА БЕЛАСИЦА НАЙ-НОВИЯТ ПРИРОДЕН ПАРК В БЪЛГАРИЯ

Петя Митрева – VIII клас, IV ОУ „Христо Смирненски“, гр. Петрич
III място

Планина Беласица е нашата родна планина, земен рай, подарен ни от природата.

Веднъж разходиш ли се в нея не можеш да забравиш – чист и хладен въздух, кристална вода, красотата на малките водопади, нежно галени от слънчеви лъчи.

Аз живея в град Петрич, прикътан в подножието на планина Беласица. Обичам родното си място и се грижа за него. Работя по всякакъв начин за опазването на природата, защото знам колко е важно за нас. Всичко лошо направено върху нея, рефлексира върху нас и живота, който водим.

Любовта към природата прави хората нравствено по-богати. Планината е наш дом, учител и здраве. Беласица прилича на ковчеже, пълно с безценни книги. Посегнеш ли към тях – ще получиш, обърнеш ли им гръб – губиш. Хората трудно разбират, че не трябва да се изсича и замърсява планината, а да я пазим. Тя е безмълвна, говори с постъпките на човека, боклуците, които поема, изпитанието, на което е подложена.

Планината е част от нашия живот, ние сме нейни деца и трябва да я пазим, за да се грижи и тя за нас. Горда съм, че от 28 Декември 2007 година тя е единадесетият Природен парк в България. Това за нашето градче е нещо хубаво и приятно. Да му се порадваме.



Благовест Соколов, гр. Петрич,
ОУ "Гоце Делчев", 3 клас, 1 място

МОЯТА ПЛАНИНА БЕЛАСИЦА – НАЙ-НОВИЯТ ПРИРОДЕН ПАРК

Евдокия Владимирова – VI клас, III ОУ „Гоце Делчев” гр. Петрич
III място

Моят роден край е Петрич. А подпряна край него е Беласица> Красивата Беласица. Птиците дето я обитават, най-хубави са. И най-хубаво пеят. Китни са поляните. Зелени са горите. Пълни са със спомени. И всяко дърво, и всяко вирче, всички те разказват истории. Тези истории са за войводи, за храбри хора, за красиви девойки и гори за магически създания.

Но Беласица вече е преминала времето, в което се създават историите. Днес тя е природен парк. Най-новият в България. Така тя ще бъде все така красива и когато един петричанин, пък бил той дете или възрастен отиде в планина Беласица, той ще вдигне чистия въздух. Ще огледа пълните с цветове поляни и ще се гордее. Ще се гордее със своя град и с това, че близо до него е такова възшебно творение, където можеш да излезеш мъката си или да преживееш най-щастливите мигове.

Планината е нещо, което ние сме придобили даром. Нещо, на което можем да се порадваме, или много лесно да позубим. И със сила не можем да опазим. А с гуми. С всяка наша постъпка ние можем да отнемем живот или да дадем ново начало. Нека се грижим за това, което вече е тук и е наше, а не да се стремим към гупави цели. Теса толкова далече от нас.

ПЛАНИНА БЕЛАСИЦА

Иван Казалиев – VII клас, ОУ „Христо Ботев”, с. Беласица
II място

Чудна, дивна красота се открива пред всеки, когато вдигне очи и погледне нагоре, нависоко. Там, под топлите пролетни лъчи на слънцето, окъпана в роса, се издига гордо и величествено планина Беласица.

Вековни сенчести гори крият дълбоки тайни за героичните борби на смели хайдутни. Малки бистри поточета ромолят и се вият между долинки и поляни, а от тях се носи звучна, весела песен. Величествени борове се издигат високо, чак до небесата, сякаш се готвят да докоснат слънцето. От тях се носи мирис на смола, лъха чист, кристален въздух, който насища всичко около теб и дарява здраве и спокойствие.

Тревисти полянки, отрупани с пъстри цветя, носят и сяят аромат навсякъде около теб, а малки, работливи пчелчки жужат и прелитат от цвят на цвят. Чудна, прелестна картина се открива пред очите ти и не можеш да ѝ се нагледаш. Няма сезон, през който да не е красива планина Беласица. През лятото и пролетта е тиха и прохладна, през есента постиля новия си пъстър килим, а дойде ли зимата, облича белия си кожух и заспива своя зимен сън.

Да, такава е планина Беласица. Дивна, прелестна, горда, величествена.



Елена Любимирова, гр. Петрич,
СОУ "Антон Попов", 6 г.



ДИРЕКЦИЯ НА ПРИРОДЕН ПАРК „БЕЛАСИЦА“

За контакти:

с. Коларово, Община Петрич

ул. "Беласица" №14

тел.: 07423 20 03

факс: 07423 20 33

dppbelasica@dag.bg; dppbelasica@abv.bg

www.belasitsa.net

